

har særlig Afkomst til at faae Sagen saa klart belyst som muligt. Jeg tror ikke, at de Beregninger, som den ærede Krigsminister saadan løselig med nogle Tal har opstillet for os, kunne holde Stik. Den ærede Minister nævnte nemlig, at han havde 180,000 Kr. til Disposition til Stadeserstatning — jeg opfattede den høitærede Krigsminister saaledes — men jeg forstaaer ikke ganske, hvorfra den høitærede Minister hentebe dette Tal. De Bilag til det Forslag i dette Anliggende, som var stillet til 3die Behandling af Finantsloven, ere jo som bekendt udarbejdede i Krigsministeriet og maa altsaa anses for paalidelige; de indeholde en samlet Besparelse ved Afkortelse af 15 Dages Tjenestetid af ialt 130,000 Kr. Ved Siden deraf staar et Beløb til Disposition til Erstatning — den ærede Minister nævnte 12,000 til 30,000 Kr. —, men hvilket Tal man end nævner, kommer man ingenlunde til 180,000 Kr., som staaende til Ministerens Disposition til Erstatning. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at det ikke alene er Erstatningen, der vilde kræve et større Beløb, men en meget betydelig Udgift vil kræves til Toppettransporten. En Betingelse for, at hele denne Plan skal gennemføres, er tillige den, at der staaes en forøget Tid til Døvelse, hvilket naas ved, at Mandstabet ikke marscherer til Leiren, men transporteres pr. Sernbane, og disse Udgifter til Jernbanetransport maa altsaa ogsaa komme med i Beregning; hvormeget de udgjøre, vide vi ikke. Den høitærede Minister mente, at han kunde love, at de forøgede Udgifter til Erstatning ikke vilde komme til at overskride det, der besparedes ved Afkortningen af 15 Dage; men hvorledes er den høitærede Minister istand til at kunne give et saadant Løfte, og hvorledes vil det kunne gennemføres i Praxis? Er det Ministerens Mening at ville afbryde disse Døvelser midt under deres Udførelse, naar det viser sig, at den Sum, der staar til Ministerens Disposition til Erstatning, ikke slaar til? Den høitærede Minister maa nemlig vide, at han ikke iforveien kan gjøre nogen Kalkule, saalænge der ikke foreligger nogen Erfaring om, hvad en saadan Døvelse udført kort før Høsten, medfører af Udgifter; der kan ikke foreligge nogen Kalkule iforveien derved. Det er min Opfattelse, at, naar disse Døvelser ikke skulle være, saaledes som det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) sagde, blot Generalfstabspøvelser henad Landeveien, men skulle føres ind over dyrkede Marker, ville Udgifterne komme til at overstige

betydeligt den Kalkule, som Ministeren har givet. Men naar det nu viser sig under Udførelsen af Planen, at man naaer den Grændse, som den ærede Minister her har lovet, at han ikke vil overskride, er det saa den høitærede Ministers Mening, at der skal sendes Ordre til Afdelingerne om, at de have at vende om, og at de ikke maa fortsætte den Plan for Døvelserne, de have begyndt efter? Jeg tror, at den høitærede Minister vist er lidt for sangoinst med Hensyn til de Løfter, han tror at kunne give Thinget ligeoverfor Udførelsen af en Plan, med Hensyn til hvilken man ingensomhelst Erfaring har, jeg havde nær sagt fra noget som helst Land. Jeg kjender ialtsald ikke noget Exempel paa, at en saadan Døvelse er gennemført i dyrkede Egne kort før Høsten. Dersom den længere udgaaende Døvelse saldt bort, og Leiren altsaa indskrænkedes til kun at være i 30 Dage, vilde en Del af de Indvendinger, jeg har tilladt mig at fremsøre, falde bort, og navnlig vil der da være en noget længere Tid til Disposition for Afdelingerne til Arbejde indenfor Afdelingerne selv og til Samarbejde indbyrdes, og jeg vil da frygte mindre for, hvad Svar Erfaringen vilde give paa det Spørgsmaal, om det er muligt at forkorte Tjenestetiden. Naar der derfor bliver stillet et Forslag, som antyder af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer), om at udstemme den længere udgaaende Døvelse, saa skal et saadant Forslag faae min Stemme. Jeg vil ikke derfor forpligte mig til at stemme for Forslaget i dets endelige Skikkelse, hvad der dog er muligt. Jeg vil holde mig dette Spørgsmaal aabent, men i ethvert Fald vil jeg stemme for et saadant Forslag, thi den tilsigtede Døvelse i den Form, her er foreslaaet, anser jeg, fra alle Synspunkter set, for forkastelig. Jeg skal tilføje, at derom har Finantsudvalget, saa vidt jeg erindrer, været enig i alle de Aar, Forslag have været fremsatte, om Døvelser af den Bestaaffenhed — det er jo ikke første Gang, der foreligger Forslag af denne Natur — at de ikke ere tilraadelige, og jeg tror, at det har været den Opfattelse, som Udvalget har havt, at man derved vilde kompromittere en Tanke, som ellers har havt Udvalgets Sympathi, nemlig at man maatte søge at iværksætte Planen om større udgaaende Døvelser om Efteraaret, hvorved de vilde blive langt mindre bekostelige. Fremkommer der Forslag om Udvalgs Medsættelse, er det en Selvfølge, at jeg agter at stemme for et saadant Forslag. Man pleier forøvrigt sjældent